

Kapitány Máté

A SISAKKÉSZÍTŐ

2018-04-20 | NOVELLA

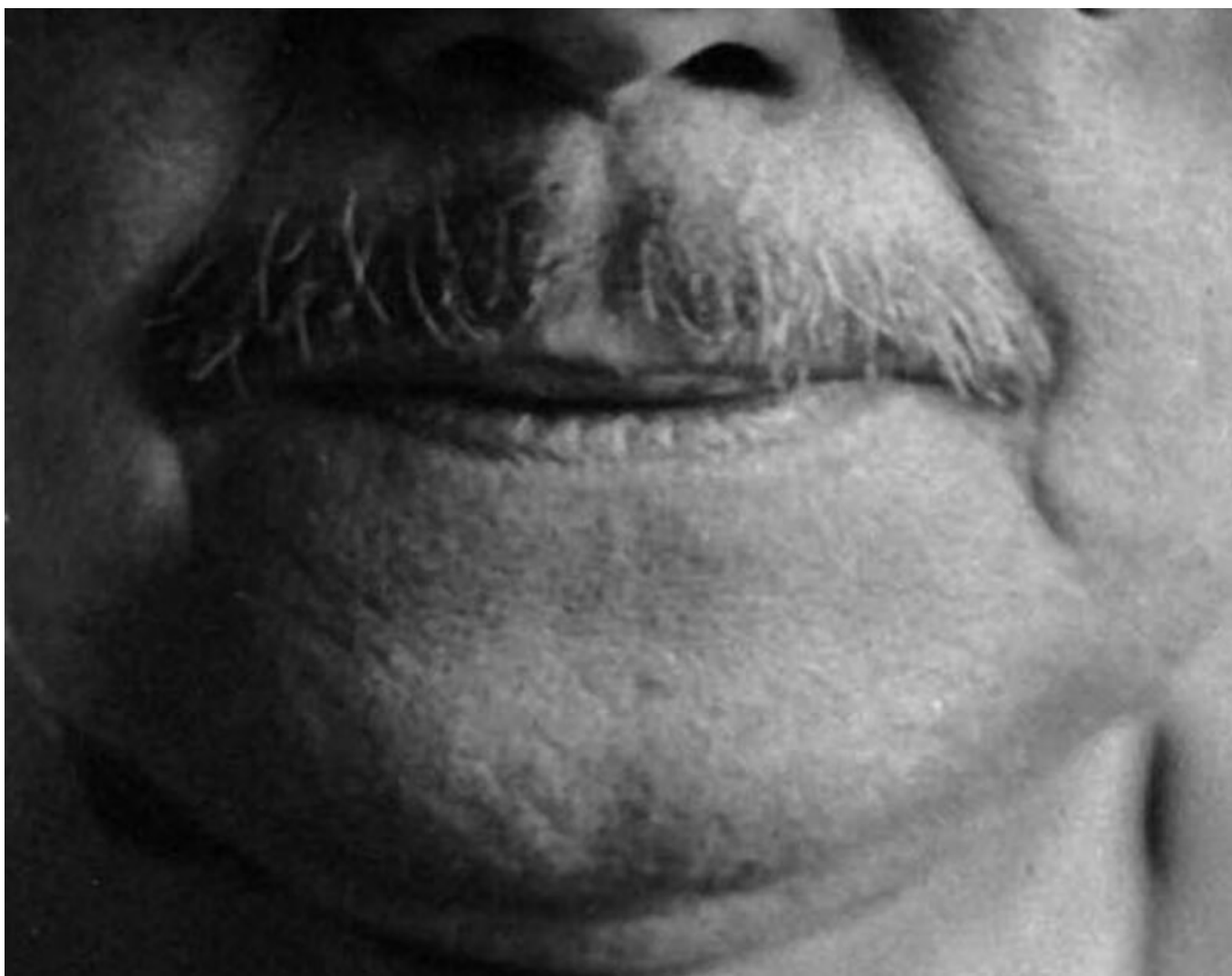
Se ki, se be. A sisakot Jani készítette nekem. Még a szakközépben tanulta a fémművességet, és Isten a tanúm rá, jól kikupálták. Úgy lezárja a koponyámat, mármint a sisak, úgy lezárja, és úgy szorongatja, hogy ide aztán nem kíváncsiskodik be semmilyen gondolatolvasó. Se ki, se be, úgy, ahogy mondom. A Jani figyelmességéből még láncokat is rögzített hozzá, mert tudta, mennyire szerettem a nagyiék konyhájában húzogatni a zörgős gyöngyfűggőnyt. Ez is olyan, éppúgy zizeg az arcom előtt, meg csiklandozza az orrom hegyét.

benézett, ahová csak lehetett

Koravén típus vagyok. Már tizenhárom évesen úgy pelyhedzett a bajszom, hogy távolról magázva köszöntek nekem az utcán. A lányok is észrevették, felfigyeltek a serkenő

bajuszra, és összesúgtak a hátam mögött. Most vagyok tizenhat. Kinézek negyvennek. Hogy zavar-e? Már hogy zavarna! Egy férfi legyen idős! Apám is mindig azt hangoztatta, majd ötvenfelé vesz komolyan. Addig csirke leszek neki. Hát, az apám kereken ötven volt, amikor lerántotta a redőnyt. Idén februárban. De hogy férfi volt, az is biztos. A fél települést meghúzta. A mamám végig tudott róla. Nehéz is lett volna

nem észrevenni, mikor apámnak jártában-keltében úgy integettek a nők, olyan pajkos mosollyal, ami csak a bugyijuk mögé benézőnek jár. Tisztesség ne essék szólván, az öreg az benézett, ahová csak lehetett. Hajtotta a vére, ahogy a cigánysoron mondogatták róla. Aztán kihajtotta a világból is, mert leállt a szíve. A mama azóta gyanakodva figyel engem. Látom, hogy a szeme sarkában ott bújkál a fürkészés, még akkor is, ha éppen a tésztát gyúrja vagy bekapcsolja a rádiót. Biztosan apámat is így méricskélte, mikor az öreg hazaesett. Nézte, nézte a fater vörösödő nyakát, de nem szólt egy bűdös mukkot sem. Kerülöm a mutert. Sejttem, miért fürkészget.

Nehéz közlekedni a sisakban. A Jani figyelmeztetett, hogy lószart sem fogok látni a láncoktól. Neki is megyek mindennek, mint a molylepkék. De nem ez zavar. Nem találom a helyemet. Mondta a Jani, hogy be kőne csajozni, az segít. Lemegyünk a dizsóba, rázzuk kicsit, körbemutatom a bajszomat, azt mehet a kupaktanács.

Lemehetünk, vontam meg a vállamat, de a sisak az marad. Jani nem kérdezősködött, rám hagyta a dolgot. Lementünk a dizsóba, de bugyik mögé nem néztünk. Én legalábbis. A Jani szerint a sisak tehetett róla. Ki a tököm akar olyannal reszelni, akinek valami fémbili van a fejére fordítva? Nem lehet ezért hibáztatni a csajokat. Nekik is gondolniuk kell a renoméra.

Még nem magyaráztam el, minek hordom a sisakot. A gondolatolvasók miatt. Hogy bekattantam? Szó sincs ilyesmiről. A mama egyik újságjában olvastam a gondolatolvasókról. Hogy vannak köztünk érzékenyebb emberek, akik letapogatják a másik agyát. Csak hát most már rajtam a sisak. He-he. Se ki, se be. Már elnézést, de jogom van titkolózni.

az igazi férfiak

A fater mindig sietett valahova. Egy férfi, az siessen. Aki csak ücsörög, az nem is férfi. Az puhaseggű fotelmelegítő. Így mondta az öreg. És igaza volt. Egy férfi intézkedjen, tegye a dolgát, használja a testét. A testével alakítsa a

világot. A szócséplők, könyvpergetők, irattologatók, hosszúmondatúak, körbe beszélők, körmönfontan agyalók csak azért csinálhatják, amit csinálnak, mert az igazi férfiak már lefoglalták a valódi munkákat. A férfi a pénisz, a világ meg... Szóval vannak a férfiak, a nők meg a fél-férfiak. A fél-férfiaknak frankón elsovadt a heréje a sok üléstől. Nem lehet hát hibáztatni a valódi férfit, hogy mindenki feleségét meghúzza. Különben kiveszne az emberiség, és a majmok átvinnék az uralmat.

Na, újra itt vagyok. Miért kell ide járnom? Jó, a mamát megnyugtatja. De ugye, a mama nem fizet magának ezért pénzt? Jó, ez remek hír. Nincs tele a zsebe. Meg aztán addig is lehet lógni a suliból, igaz? Minden rosszban van valami jó. Tudja, miért hordom a sisakot? Korpás a hajam. Tökre viszket. Ki az isten akar egy korpás hajúval reszelni? El tudja képzelni? Döngetem a kislányt, közben meg hull a hó. Ezt a beégést kihagyom. Hogy voltam-e már lánnyal? Hát ez hogy jön ide?! Úgy nézek ki, mint aki még szűz?!

Üdvözlöm. A múltkor kérdezett valamit. Az a helyzet, hogy még nem voltam lánnyal. Tizenhat vagyok. Ez kezd kínos lenni. A fater mindig azt mondta, hogy nem kell emberszámba venni őket, és akkor nem is görcsöl úgy az ember. Azt is mondta, hogy a nőkre úgy kell gondolni, mint a lebombázandó országokra, és mi vagyunk felettük a vadászipölők. Ez tetszik, de nem igazán segít. A dicsóban hogy használjam ezt? Odamegyek, hogy helló, Szlovénia, kérsz egy rakétát a seggedbe, vagy hogy? Szóval... Nincs valami tuti tippje? Valami mindenttudó, fél-férfias tanácsa? Amitől lerepül a bugyi, széttárul a kamraajtó, kiviláglik a spejz?

biztos hiányzik nekem

Jó napot kívánok. Történt valami tegnap... A mama mondta, hogy beszélni szeretne velem. Leültetett, megfogta a kezem. Mint gyerekkoromban. Ült, pont mint most maga, csak ő fogta a kezem, és próbált volna a szemembe nézni, de a láncoktól, ugye... Azt mondta, biztos hiányzik nekem a papa. Hogy nyugodtan beszéljek neki erről. Mert tudja, hogy milyen sokat jelentett nekem, meg hogy mennyire felnéztem rá. Én meg, tudja, mit kérdeztem a mamától? Hogy mi a fasznak nem küldte el a fateromat a jó bűdös kurva életbe?! Hát végigkúrta a fél települést! A mamám nem szólt semmit, csak megsimogatta a sisakomat.

Tudja, miért hordom a sisakot? Mondtam már? Tudja, hogy az elmúlt heteket végigbőgtem, mint egy kismalac? A mamám miatt sírtam. Tizenhat vagyok. Senki nem láthatja a pofámat, ez világos, nem?

Szóval nekem elhiheti, igazat szólok, mikor azt mondom, hogy figyelmes gyerek ez a Jani. És képzelje, egyre több megrendelést kap.

kép | Everett Historical, shutterstock.com